

LO TEATRO CATALÀ

PERIÒDICH SETMANAL INDEPENDENT

DE LITERATURA, ART, NOTICIES Y ANUNCIS

Destinat principalment á fomentar lo progrés é interessos del Teatro de Catalunya

◆◆◆◆◆ TELÓ DE ANUNCIS ◆◆◆◆◆

ADVERTENCIA

Consérvinse aquestas cubertas, porque presentantlas quant se dirá, se obtindrán ab ellas regalos que s' anunciarán oportunament.

TRENCADURAS

Se curan aviat y radicalment ab lo Braguer mecánich regulador inventat per l' especialista Sr. Palau. Recomanat per tots los metjes eminents y premiat en la última Exposició de Barcelona. Té concedit Real privilegi. Carrer Ample, 12 y 14, al costat de la Iglesia de la Mercé.

Consultori ortopédich de 8 á 1 y de 3 á 8

PAPER DE FUMAR

PLANAS

— MARCA REGISTRADA —

DEPÓSIT, UNIÓ, 2. — BARCELONA

LO TEATRO CATALÀ

SURT PUNTUALMENT CADA DISSAPTE, VENENTSE EN LOS PRINCIPALS KIOSKOS Y EN TEATROS

PREUS PER SUSCRIPCIÓ

En Barcelona. . . . . una pesseta trimestre.
Fora. . . . . 1'50 »

ULTRAMAR

Semestre. . . . . 7 pessetas.
Un any. . . . . 12 »

PREUS DE CADA NÚMERO

Número corrent. . . . . 10 céntims.
Id. atrassat. . . . . 15 »

Puns de suscrpc ó:

Administració, Diputació, 125, 2.º 3.º
Rellojería de Ximeno, Unió, 2, botiga.

PREUS D' ANUNCIS PER CADA INSERCIÓ

1.ª plana . . 10 anuncis en total, á 2 ptas. un
2.ª y 3.ª pla. 12 » » á 1 » »
4.ª plana. . 12 » » á 1'50 » »

PER UN TRIMESTRE Ó MÉS, HI HA REBAIXA

Administració especial pera anuncis:

Unió, 2, botiga

NOTA.—Hi ha bussó al carrer.

PAGO ADELANTAT

GRANS MAGATZEMS DE

EL SIGLO

Rambla d' Estudis, 5, y Xuclá, 8, 10 y 12. — BARCELONA

EXPOSICIÓ Y VENDA DE JUGUETS

Pianos, fogons, cuinas, bebés, timbals, escopetas, panoplias, gossos, llanternas, caballs, barcos, trompetas, burros de cartró, carros, cotxos, ferro-carrils, jochs de damas, y altres mil objectes de gust.

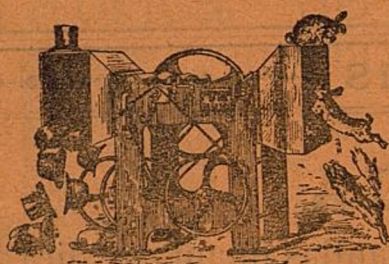

**Medalla
de Oro**

Lo remey mes innocent y que cura mes prompte y radicalment la **BLANHORRACIA** y demés **FLUJOS** de las vías urinarias es lo **SANDALO PIZA.**

= 13 ANYS DE ÈXIT =
Unich aprobat y recomanat per las Reals Academies de Medicina de Barcelona y de Mallorca, corporacions científicas y renombrats pràctichs que cada dia lo proscriuen reconeixentli ventatjos sobre tots los remeys sembiants. — Frasco, 14 rals

Farmacia del Dr. Pizá, Plassa del Pi, 6, Barcelona y principals de Espanya.

SOMBREROS FINES DEL PAIS Y EXTRANJER

á 5, 6, 7, 8 y 9 pessetas

Classe primera extra, á 10 pessetas

No equivocar la casa

Per senyal, la máquina en lo sombrero de mostra

♦♦♦♦ **LA ECONOMIA** ♦♦♦♦

14, San Ramón, 14 ♦♦♦♦ **BARCELONA**

PELUQUERÍA ARTÍSTICA

Saló per afeitar, tallar y rissar lo cabell,

DE

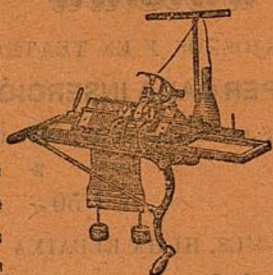
LLUIS ANGLADA

GRAN ASSURTIT DE PERRUCCAS

y tota classe de postissos per artistas de teatro

Bo ers, 8, enressuelo

VICTORIA

¡VICTORIA!

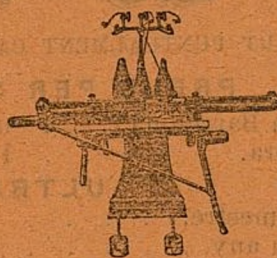
Es la máquina mes perfeccionada y la que proporciona la millor manera de guanyarse la vida á casa.

S'hi fan mitjas, calcetins, camisetas, y demés géneros de punt. Preus reduhits y ensenyansa gratis.

Pera tota classe de datos, dirijirse al operari constructor

N. AGUSTI MANYOSA

Achs de Junqueras, 4, 1.er

CONCORDIA

Aparatos
pera pên-
drer dut-
xas.

SANTASUSANA

Máquinas
de cusir,
máquinas
de fermit-
ja

—PREUS SENS COMPETENCIA—

Taller pera adobar tota classe de máquinas

Se ven á plassos y al comptat

Carrer del Carme, 33. — BARCELONA

LO TEATRO CATALÁ

ADMINISTRACIÓ
especial per
ANUNCIS
Unió, 2, 1.ª planta

PERIÒDICH SETMANAL INDEPENDENT

DE LITERATURA, ART, NOTICIAS Y ANUNCIS,
Destinat principalment á fomentar lo progrés é interessos del Teatro de Catalunya

Director: **D. Joan Brú Sanelement**

REDACCIÓ
Y ADMINISTRACIÓ
carrer Diputació
125, 2.º, 3.^a

PREUS PER SUSCRIPCIÓ

En Barcelona. . . 1.00 pesseta trimestre.
Fora. . . 1.50 » »
Artistas extranjers, 25 pessetas l' any.

ULTRAMAR

{ Semestre. 7 pessetas
Un any. . . 12 »

PREUS DE CADA NÚMERO

Número corrent. . . 10 céntims
Id. atassat. . . 15 »

Notas catalanistas

Espressament no va sortir de nostra ploma la paraula *fusió* al tractar en las penúltimas Notas, de las solucions que podían portar á una unió dels elements catalanistas donat lo cas en que de bona fé 's volgués per tots ells la unió per molts desitjada. Y si expofés no vam tenir en compte la fusió, com solució secundaria ni máxima, es perque no considerem tal acte (si es que algú hi pensa) com á solució: es mes, ni tant sisquera lo considerem convenient, ants al contrari, lo mirariam, si arribés á ferse, com á perjudicial á la causa del regionalisme catalá.

Cal no pérdrer de vista tot lo que hem vingut dihent en anteriors articles y fixarse ab serenitat en la situació ocupada en l' hora present per las divisions que hem senyalat existeixen en lo camp catalanista. Cada una d' ellas té vida propia: dintre de cada gran agrupació hi ha amistats contretas y en alguna de ellas fins interessos materials compresos. Per necessitat, donchs, algun d' eixos extrems resultaria compromés si arribaba á verificarse una fusió. Los causants de la escisió feta anys enrera, no podrian avenirse de cap modo á donar lo bras á tórrec y confesarse vensuts; puig, á existir tanta abnegació, ja haurian desfet sa obra retirantse á casa seva, ó retornat al punt de origen donant mes vigor á la corporació creadora del regionalisme.

No obstant, d' alguns días ensá 's parla de tal idea com á factible, y un diari local deya lo darrer dissapte, que personas importants del Centre y de La Lliga tractaban de trobar la fórmula d' avenirse, cosa que tal vegada resultaria de la reunió magna que déu (?) reunirse en Manresa, y que una vegada trobada la fórmula, confosas las dos societats en una sola, existiria á Barcelona una única entitat que fóra la directora del moviment polítich modern catalá.

Obertament adversaris de tota idea de fusio, fundem nostra opinió en que no més que personas poch pensadoras poden patrocinarla, puig que ella no persegueix cap ideal práctic y en vritat sols es util com á arma destructora. Quina necessitat hi ha de que desaparescan al mateix temps lo Centre Catalá y La Lliga pera fundar ab sas despullas una societat nova? Solament l' afany de arxivar la gloriosa historia de una de

ellas y fortas ensopegadas de l' altra poden ésser lo motor impulsador que á la fusió empenyi. La nova societat hauria de crear sa historia y si venian á formarla los elements barrejats d' una societat y altra, estem segurs que acte seguit de la carta de casament, se registraria en son arxiu la partida de divorci.

Lo dinar donat á Guimerá fá proba plena de que lo ferro no está á punt de forja. Los que somnihin en aleacions de materias que 's repeleixen l' una á altra, recordin quin fou lo brindis mes frenéticament aplaudit en dit acte, y veurán que la fusió es impossible. Val molt mes que pensem en solidar lo creat, que no en destruir lo existent, puig qui sab si arribariam á tornar á caminar la via feta fins ara.

Quantas mes associacions catalanistas se fundin, quant major sia lo seu número, millor pera la causa que defensem.

L' objectiu de tots déu encaminarse á la unió en los termes proposats per Lo TEATRO CATALÁ ó altres consemblants, deixant de banda á las personas que ab sas opinions exajeradas indican que deuen inspirarnos mes recels que confiansa. Ben sabut es que las exajeracions someten las ideas y que 'l exejaredor está, las mes de las vegadas, en situació de tornarse tráfugo.

La fusió, donchs, no es en cap terreno acceptable: lo néctar que ella ofereix dú inmensa amargor en lo fons de la copa; sas ventatjas totas son problemáticas y sos perills, en cambi, son reals.

May podrán avenirse ab tal idea los que de veras vulgan véurer créixer ab esplendor lo catalanisme. La unió formal vinga en bon hora: la fusió, tornem á repetirho, ¡may!

J. BRÚ.

REVISTA TEATRAL

LICEO.—*Der Freischütz*. La passada setmana vam prométrer á nostres benévols lectors parlar ab alguna extensió de la última obra posada en escena. y encara que no tenim la pretensió de fer un judici crítich de la mateixa per tractarse de una ópera qual mérit es universalment reconegut y que en conseqüencia está per sobre de lo que en nostras

pocas foras podriam dir, apuntarem tan sols algunes lleugeres indicacions que 'ns ha inspirat la *reprise* de aquesta obra.

Carlos Maria Weber es a la òpera en general lo que Wagner ha sigut actualment a la escola italiana en particular. Llensant los ja gastats y raquitichs motllos que limitaban y restringian als antichs compositors, portat per una inspiració sublime y per lo seu talent portentós, va crear la verdadera escola realista del drama musical. Escola que tant brillantment va continuar son condeixable Meyerbeer y en la qual van inspirarse Gounod y la majoria dels moderns compositors.

Va comensar dedicantse al piano en lo qual fou mestre indiscutible, com ho demostran lo mèrit de sas composicions, entre las que recordem la *Sonata en la bemol* y la invitació al Vals, aquesta pàgina brillant é inspirada qu' ab tant bon acert ha introduhit lo mestre Goula en la òpera y que va instrumentar magistralment Berlioz. Mes tart, lo seu geni, ávit de trobar mes amplex horitzons a la seva bullenta imaginació, va buscarlos en lo drama musical; y si com a pianista era un mestre, com a compositor va resultar un creador. Cap de las sevas òperas va alcansar l' éxit del *Freischütz*. Ni la *Preziosa*, ni l' *Abu Assau*, ni l' *Euryante*, ni la *Silvanna*, ni l' mateix *Oberon*, pogueren dar a son autor ample camp ahont derrotar los tresors inagotables d' inspiració que 's troban en la primera. Lo llibret del *Freischütz* (*Lo franch cassador*), aquesta admirable llegenda gemánica, barreja incompreensible de romanticisme y de vritat, va prestar-se perfectament perque Weber llensés a dolls lo seu talent portentós y la seva acalorada fantasia. Inspirat y clàssich a la vegada, ha tractat tots los gèneros ab una maestria y seguritat que pasma y extassia al que 'ls escolta. Terrible y fantástich en la célebre escena de *Wolfschlucht* (*La gola del llop*), segon quadro segon acte; alegre y joganer en la aria de d' *Annetta*; plé de sentiment en la plegaria d' *Agata*; esgarrafós en la aria de *Gaspar Piu nessun salvar li puo*; plé de brió en lo ja célebre coro dels cassadors; en una paraula, sempre gran y sublime, cada un de sos cants es una pàgina admirable monument y corona inmarcesible que recordará eternament lo nom del gran mestre. Si Wagner ha reformat una escola, Weber vá crearla. Gloria donchs, al creador del verdader drama musical!

La interpretació individual no va correspondre de molt al mèrit de la òpera. A pesar d'aixó, debem fer especial menció del tenor Sr. Garulli encarregat de la part de *Max* que desempnyá discretament; de la Sra. Borghi Mamo que fou la heroína de la nit y del baix Sr. Meroles que digué ab discreció y bona voluntat lo paper de *Gaspar*. Los Srs. Oliver y Casanovas, bé en sas parts respectivas. La orquesta y los coros millor qu' altrás vegadas, tenintse de repetir l' *allegro* de la sinfonia y obtenint un llegendari aplauso despres de la *invitación al vals*. La *mise en scène* mal en tota la òpera y aixi-ridicula en la escena fantástica del segon acte.

Poch mes podem afegir, puig aquets dias s' han passat ab las òperas ja estrenadas cambiant tant sols alguns artistes. En la *Ebrea* va encarregar-se del paper de *Cardenal* lo baix Sr. David. Per aquet artista no passen los anys y aixi li va demostrar lo públich tributantli una calurosa ovació.

També va ser molt aplaudit en aquesta òpera lo tenor Sr. Bugatto que va substituir una tarde al tenor Sr. Lucignani.

A última hora se 'ns diu que s' ha armat un bullit entre 'ls tres tenors ab que conta l' empresa. Com qu' aixó ja es malaltia vella, aconsellem al Sr. Font qu' obri ab energia y no s' hi encaparrí gaire, perqué hi perdria la paciència y 'ls quartos.

BEN.

TEATRO DEL CIRCO.—La antepenúltima funció de la temporada, fou lo benefici de la noya Agneta Santafé, filla d' un dels directors d' orquesta d' aquest teatre.

Aquesta nena conta escassament 9 anys y té talent natural pera la interpretació dels papers que se li confian, resultant d' aixó que no fá, com algunes a qui s' ha aplaudit molt altrás voltas, lo treball com un lloret y un mico, sino ab individualitat propia. A més, la veu es bonica y canta ab un gust y delicadesa que molts artistes de cartell l' hi envejarian.

Tant en los tres diferents tipos de la *Nina Pancha* com en los dels *Coro de señoras*, lográ anánims aplausos y ésser festejada ab una munió de regalos alguns d' ells de valor. Nostra enhorabona.

La nena Santafé, preparada ab relació a la seva edat, pot devenir, en época oportuna, una artista de valua.

En lo mateix grandios colisseo s' han donat *El anillo de hierro*, *Los Madgyares* y *Los Diamantes de la Corona*. Es impossible fer critica de la execució de ditas obras, perque cada dia eran cambiats los artistes encarregats de sos principals papers. No som mes explicit, perque a aquestas horas la empresa haurá casi acabat sa temporada, de la que, en resum, podem dir, que no vá comensar gaire bé y que ha acabat pitjor; pero debem fer constar també que, a pesar de tot, lo públich ha sigut constant en afavorirla ab sa assistència y molt benévol sempre.—P. DE R.

¡Altra volta!

Allá a la vora del Besós un dia sobre 'l joliu herbey assentadeta, mut contemplant m' estava a una nineta bo y encantada ab l' aygua que corria.

Ja de parlarli gran dalé tenia; pro com me vá paréixer molt discreta, lo meu cervell li feya la trabeta al pobre cor qu' un xascó pressentia.

Per fi m' hi atanso ab ansia verdadera y al véurerla ¡Deu meu, qué m va passar!

¿Perqué has de ser, nina, ma fal-lera, que sempre en mon camí t' haig de trobar?
¡Ah! tu ets aquella que dos anys enrera olvidarme ab cruesa m va jurar.

A. RIUS VIDAL.

BELLAS ARTS

SALÓ PARES.—Mitj desfeta l' exposició de Bellas Arts, s' han inaugurat los parcials, millor dit, los setmanals, ab un quadro degut al reputat pintor senyor Fabrés.

Representa la explicació que de sas hassanyas fa un soldat a sos companys reunits al voltant d' ampla taula. Aquesta pintura, com todas las que surten dels pinzells de tan afamat pintor, reuneixen qualitats de primer ordre, y en aquestas, entre las molts recomanables que té, sobressurt la de la qualitat que tenen cada un dels diferents objectes necessaris al assumpto. La seda, 'l cuíro, la fusta, lo satí, los metalls de las armaduras y armas, tot está fet de má mestre.

Felicitem al estudiós y treballadé artista per sa última obra que ab gran satisfacció vegérem que portaba la nota de *Vendido*.—U. D. O.

REPERTORI SELECTE

JOCHS FLORALS

Los voluntaris catalans

(Poesia de D. VÍCTOR BALAGUER, premiada ab la
Englatina d' or en los de l' any 1860.)

¡Pàtria, ja tornas á tenir historia!

I

LO CANT DE LA PARTIDA

¡Despertat, ferro! La patria 'ns crida.
Ja á punt estem.
Morint per ella, la mort es vida.
¡Marxem! ¡Marxem!

La mar nos bressa dolça y llaugera,
com tendres nins...
¡Vira á la platja, que 'l moro espera,
y... ¡via adins!
¿Qué hi fa que 'ns donen totas sas galas
lo cel, la mar?...
¡Vingan tempestas, si ab las llurs alas
podem volar!

Deixem las mares entre tristesas
y entre dolors,
que, quant se parle de las proesas
dels vencedors,
contents y alegres los nostres pares,
los pobres vells,
dirán joyosos á nostras mares:
«Ell fou un d' ells.»

Si entre los brassos de la victoria
la mort ne vé,
y es per la patria, y es per la gloria,
lo qui la obté,
sabrem-la rébrer ab alegría,
com dols conhort...
¡Qué ben vinguda la mort ne sia!
¡Salut, o mort!

Camp de batalla perdent la vida
tindrem per llit.
¡Ditxós qui hi caiga, si la ferida
porta en lo pit!
Serán, per' tindre glorias completas,
sos funerals,
xiulets de balas, só de trompetas,
só de timbals.

¡Despertat, ferro! La patria 'ns crida.
Ja á punt estem.
Morint per ella, la mort es vida.
¡Marxem! ¡Marxem!

LO POETA.—Y partiren. La nau solcant las ayguas
jo allunyarse vegí. Blaviscas onas
per las costas del barco rodolavan
besantlo planyideras,
y encara que ab dents feras
las rodas sens pietat las destrossavan,
als ayres se llansavan
desfetas en escuma, que lluí
com pluja d' estrelletas brilladoras,
y tornavan á caurer bullidoras

(La colecció de «Repertori Selecte» comensa en lo nú-
mero 55.)

tot saludant al barco que partia.
Jo la vegí partir la nau, portantne
de la guerra lo llamp dintre són seno
á comarcas estranyas,
com per lo espay lo núvol passejantne
ne va lo llamp del cel dins sas entranyas.

Ab mirada amorosa
al barco jo seguia
en sa marxa llaugera...
Com una onada de la mar bromosa
ja al lluny del lluny tant sols lo distingia.
En rápida carrera
perdut en l' horisont desapareixia,
y encara jo 'l mirava,
y, del espay interrogant las bromas,
mes que ab la vista, ab l' ánima 'l buscava.
Barcelona llavors ab crits de mare
per cent bocas y cent á un temps cridava:
«¡Salut! salut al barco que se allunya!»
y 'l poeta deya: «O barco, Déu te ampare,
qus la honra portas tú de Catalunya!»

II

LO CANT DEL COMBAT

¡Avant, y als moros!—Corb, per lo enterro
vina llauger.
Homs con nosaltres sols diuhen: «Ferro,
fes ton deber!»

Plouhen las balas en eixa terra
¡Mare de Déu!
com de Cerdanya per l' alta serra
los fochs de neu.
¡Avant y als moros! La patria 'ns mira!...
Com lo uracá
cayémlos sobre. Si algú 's retira,
no es català.

Com la tempesta, ja la batalla
quant troba ajau.
Sobre nosaltres, jò mort! ta dalla
feixuga cau.
¡Reina dels àngels! Miráu per terra
lo comandant...
Mes... ja 'n ve un altre, llamp de la guerra...
«Salut, D. Joan!»

«Vas á la gloria per entre balas
»ferm en ton zel,
»com va entre núvols, batent sas alas,
»l' àliga al cel.
»Per tas orelles n' es la metralla
»cantar diví;
»per tú la crua mes gran batalla
»n' es un festí.

»Porta 'ns als moros de una vegada...
»Avant, y á ells!
»Porta 'ns als moros! va ab tú la gloria.
»Si aquí morim,
»dirá la patria, dirá la historia:
»Bons fills tenim.»

Avant, y al moros!—Corb, per lo enterro
vina llauger.
Homs com nosaltres sols diuhen: «Ferro,
fes ton deber!»

LO POETA.—Y feu lo ferro són deber. Batalla
terrible fou. Com hèroes se portaren.
D' entre un núvol de foch y de metralla
eixir com llamp los moros los miraren,
conduhits per aquell á qui algun dia
debian dir:—«Combátrer te vegerem,

«y, enemich y cristiá, per tú temerem.» (1)
Com héroes se portaren,
com qui eran foren. Si ab llur sanch regaren
las planas que combátrer los vegeren,
de aquella sanch nasqueren,
los llors que per llur patria conquistaren.

Valents foren y braus. Per entre balas
seguiren sòn camí, pns la victoria,
lo llor tot ensenyantlos de la gloria
que sols per ells guardava,
ab los brassos extesos
en lo camp enemich ja 'ls esperava.
Llavors, llurs fronts encesos,
llurs miradas serenas,
per en mitj de las turbas agarenas
se saberen obrir sangrentas vías,
y encara que 'ls alarbs los esperaren
y un bosch los oposaren de gumias,
per sobre tot los catalans saltaren,
que ¿hont es lo fré per lo uracá que passa,
si tot quant trova omnipotent arrassa?...
Tot fou en vá. Com héroes combatian.
com catalans peleavan,
que massa comprenian
qu'entre las boyras que lo espay umplian,
las sombras dels passats mudas se alsavan,
y eixas sombras combátrer los miravan.

III

LO CANT DE LA VICTORIA

Patria, per la honra com bons lidiarem
forts y valents.
Cuatrecentos eram quant te deixarem...
¡Ja som doscents!

Cantemne l' himne de la victoria
en mitj dels morts,
ja qu' escullirlos volgué la gloria
com bons y forts.
Quant vage l' himne, plé de armonía,
lo espay á umplir,
als morts mateixos nostra alegría
fará estremir.

A nostras plantas la vall somesa
dormida está.
¡Obra tas portas, ciutat promesa,
que nostra ets ja!
¡Obra tas portas, closas als altres!
Avant! ¿Qué fem?
¡Obra tas portas!...—Moro, nosaltres
ja 'ns coneixem!

¿De Otjer, ó moro, may te parlaren?...
¿Los nobles fets
del rey En Jaume may te contaren?...
Ne som llurs nêts.
Te dirá qui eran la tua historia
los de aquell nom.
Llavors, ó moro, per nostra gloria,
sabrás qui som.

¡Alégrat, patria! vesteix tas galas!
Som vencedors.
Hi ha per nosaltres perills y balas,
per tú hi ha llors;
que alé 'ns donavas, ó patria amada,

(1) «Un dels embaixadors de Muley-el-Abbas va dir llavors al general Prim: «General, ahí 't veyam en lo combat y temiam per tú.»
(Correspondencia del campament inserta en «La Epoca» del 27 de Mars.)

tú en lo combat,
tú y la Madona vérgé adorada,
de Montserrat.

Patria, per la honra com bons lidiarem,
forts y valents.
Cuatrecentos eram quant te deixarem.
¡Ja som doscents!

Lo Poeta.—Y venceren. La gloria que alcansaren
ab la sanch de llurs venas la compraren.
Per lo camp de batalla extesos jauhen
cent morts, valents encara,
pus mort n' hí ha que al cor té la ferida
y ab la crispada mà lo ferro empunya
que donar no volgué al donar la vida.
¡Enorgulleixte, patria!... Catalunya
té encara almugavérs. Encara guarda
lo flam del foch sagrat que viu en ella,
de lo esdevenidor brillant estrella.
Terra dels comptes-reys, piadosa aixuga
de las mares las llágrimas copiosas,
y de joyas y festa engalanada
reb als que tornan á la patria amada.

La guerra infausta te 'ls robava un dia;
te 'ls torna la victoria,
si en número mes pochs, mes grans en gloria.
¡Alégrat, patria mia!
¡Patria, ja tornas á tenir historia!
Tos fills son ells, y sent los fills, ó patria,
són nêts de aquells que un jorn ne passejaren
en llurs galeras, de la mar senyoras,
per tot allí hont llurs plantas se posaren,
lo pendó de las barras vencedoras;
són fills de aquells que, renovant proesas
de llur patria, gegants un jorn se alsaren,
y 'l pendó de las áligas francesas
en las serras del Bruch despedassaren;
són aquells á qui ¡Al Africa! digueren,
y partiren, vegeren, y venserén.

CATALUNYA

Son ells! son ells! Ja tornan! Ab festas y alimarias
saludaré als que venen hereus de mon pendó.
Pels vius son las garnaldas, pels morts son las pre-
¡Brandáune las campanas! Retrunye lo canó! [garias.
¡Salut als qui morintne la gloria ne cautivan!
¡Salut als qui deixáre de los combats la sort!
Ab mas dos veus de bronze saludaré als que arriuan:
ab mas dos veus de bronze recordaré als que han mort!

¡Que ben vinguts ne sian en alas de llur gloria!
Ja 'l Africa me 'ls torna lo front cenyit de llor,
deixantne llurs petjadas regueras de victoria,
com solchs deixa en la terra la má del llaurador.
¡Salut als qui respecte tingueren la metralla,
sortint, com llamp del núvol, il-lesos del combat!
¡Salut als qui retornan del camp de la batalla
y ab llur regrés me portan efluvís del passat!

La mar me 'ls portá un dia a terras estrangeras,
y avuy ella á mos brassos me 'ls torna ja á portar...
¡La mar de mas victorias! ¡La mar de mas galeras!...
—Ne fou camí de gloria sempre per' mi la mar.—
Me 'ls torna victoriosos; ab frenesi 'ls aclama
lo poble que 'ls vegére terror del serralhí,
y ab bes de amor sagello los fronts que, per ma fama,
tot respectant las balas, la pólvora ennegrí.

Allí hont los lleons rugeixen, allí hont l' áliga
de serrahinas turbas flagell ne fou llur bras; [hi nía,
allí restan per' dirne llur gloria y bisarria

las planas de *Tetuaguen*, las serras de *Wad-rás*, (1) Si en apartadas terras a aquells que han mort ab la fossa 'ls obri un dia del enemich lo plom, [gloria per ells tinch jo altra tomba. Las fullas de ma histo- serán la millor llosa per' recordar llur nom. [ria

Son ells! son ells! Ja tornan! Ab festas y alimarias saludaré als que venen hereus de mon pendó. Pels vius son las garnaldas, pels morts son las pre- ¡Brandáune las campanas! Retruny lo canó! [garias. ¡Salut als qui morintne la gloria ne cautivan! ¡Salut als qui deixare de los combats la sort! Ab mas dos veus de bronze saludaré als que arriuan, ab mas dos veus de bronze recordaré als que han mort!

REPERTORI DE FORA

Madrid, 4 Janer.

Sr. Director:

Un assumpto urjentíssim que per pochs días déch gestionar en aquesta villa y cort, m' impideix fer la acostumada revista del Liceo, que suposo deu continuar la no interrompuda marxa ab que nos ha honrat la empresa en lo transcurs de la present temporada. Jo no sé si es un càstich per haverme ficat a crítich sense condicions pera serho; pero la vritat es que no puch agafar la ploma que no siga per trobarho tot dolent ó tot lo més passador. Ara que 'm creya de bona fe poguer fer una revista del Teatro Real plena de superlatius adula- dors y escrita a impulsos d' un designat y llegitim entusiasme, me trovo ab la desilusió de que aquí ho fan tant malament, es a dir tan malament... pot- ser pitjor qu' a Barcelona.

Diumenge passat s' estrenaba en lo Real colisseo l' *Africana* cantada per lo tenor Durot, la Tetrazzi- ni y Tabuyo en lo paper de *Nelusko*.

Després de passar una ràpida revista a la sala y fixarme en aquell *infernal paradís* que simula un immens *penjarobas* de formas humanes, lo senyor Mancinelli va seure a la *fin de siecle*; es a dir, darrera l' orquesta, y l' ópera comensá. Lo primer que 's nota es la brillantés y seguretat de la *corda*. Ple- na, nutrida y numerosa sempre pareix un sol violí per la justesa ab que ataca, continúa y remata los passatjes musicals en que pren part. En lo quart acte hi ha avants del duo un fragment, (que per cert suprimeixen en lo Liceo), en lo qual acompanyant un *cantabil* d' orquesta, los violins executan uns *trinos* qu' es lo més net y sorprendent que may ha- vem sentit. Lo *metall* es, en cambi, molt inferior al nostre. Sech y estrident, més que desafinar *espiffa* continuament y fa uns *galls* que semblan d' *India* per lo grossos.

Lo Sr. Mancinelli dirigint una ópera, sembla que no sigui 'l mateix que va dirigir aquells inolvidables concerts del Tivoli. Impassible, fret y displicent, me va fer l' efecte d' un home que li deuen alguna cosa per la mala gana ab que sosté la batuta y 'l mal vici de tirar l' orquesta sobre 'ls cantants an- tes de acabar, com si tingués pressa.

Los coros han vingut molt a menos desde 'l temps que vam sentirlos portats per lo Mtre. Gou- la. En lo final del primer acte, van tenirlos que avi- sar tres ó quatre vegadas.

Lo tenor Sr. Durot té una veu engolada y quant vol tancar un agut ho fa ab una especie de singlot desagradable que va valguerli una xiulada tota la nit. Los recitats los diu bé si cridés una mica més, perque lo que es jo, los vaig endevinar més que sentir, y aixó qu' estava a la vora.

(1) La ciutat de Tetuán es anomenada *Tetudguen* pels alarbs, com a Gualdras lo anomenan *Wad-rás*.

Lo Sr. Fabuyo fa un *Nelusko* molt acceptable; pero també va rébrer al final del *allegro* del quart acte.

He deixat expressament pera l' últim a la senyora Tetrazzini que va ser 'l única que 's va lliurar del *afasech*. Va desempenyar lo seu paper d' una mane- ra magistral y siguié festejada tota la representació ab entusiastas aplausos, sobre tot després de l' aria *Figlio del sol* y al final de la ópera. Lo publich de Madrid té que dividir-se en dos. Lo qu' ompla la platea y palcos qu' es mauso é indiferent, y 'l del parais qu' es més revolucionari que 'l nostre.

Sigui que la majoria d' ells recordi a Gayarre ó que no admeti impositons de ningú, la qüestió es que sab ofegar a xiulets nutrits tot aplauso merce- nari de la *claque* que 's veje impotenta per arren- car una ovació en tota la nit.

Resumint debém dir que lo conjunt de *L' Afri- cana* va ser digne del... Liceo y prou.

S' está ensajant la nova ópera *Edgar* de Pacci- ni. Si estich aquí lo dia del estreno, ja 'n diré algu- na cosa.

Encara que no he visitat cap més teatro, per los los anuncis veig que representan quatre *chulape- rias* en un acte y varias indecencias literarias, líri- cas y plásticas qu' aquí agradan molt y que des- graciadament comensan a aclimatar-se en Barcelo- na. ¡Quina llástima!...—BEN.

Vilanova y Geltrú 5 Jener.

La companyia Valldeperas dirigida pe'l jove, in- teligent y reputat mestre senyor Valdealde, lo diu- menje passat a la tarde va posar en escena en lo Teatro Artesá la sarsuela en tres actes *El Reloj de Lucerna*.

La concurrencia va ser molt numerosa, y los artistas se vegeren coronats de aplausos, puig en lo primer acte la tiple senyoreta Galovarda, en lo paper de Fernando y ab lo seu bon timbre de veu, va ser la admiració del publich, y després de la fermata a duo ab lo clarinet, va ser aplaudida, com també en altres escenas.

Lo barítono senyor Querol va saber presentar molt be lo seu paper, tant en la declamació com en lo seu accionat.

De l' tiple senyora Viada que representaba *Ma- tilde*, debém dir que, en aquest gènere, es una ar- tista consumada.

Lo senyor Roca en lo seu paper va estar tota l' obra molt acertat.

Lo duo final del segon acte va surtir regular. Los coros van deixar que desitjar, igual que 'l con- certant, Lo jove senyor Flaqué va presentarnos un bon *Gaston*.

En 'l intermedi del segon al tercer acte, la or- qüesta «La Vilanovesa», baix la direcció del mateix mestre Valdealde, va tocar la gran sinfonia de la obra ab tots los forts y pianos, y ab tot lo *colorido* degut, mereixent del publich estrepitosos aplausos al final d' ella.

Lo tercer acte va surtir regular, y la concurren- cia va estar satisfeta.—N.

Reus, 5 Jané 1892.

Sr. Director:

Molt Sr. meu: En lo teatro Fortuny ha tingut molt éxit *La choza del diablo*, així com la sarsuela *Marina* cantada pe'l Sr. Pardo, tenor que té molta veu y molt ben timbrada, y que si volgués treba- llar de bo, fóra un gran artista, lloch molt distint per cert del que ara per sa dessidia ocupa en lo coro.

Disposi de s. s. s.,

J. G. V.

REUNIONS PARTICULARS

LA GRANADA.—La distingida Societat de aquest nom donà una escullida funció divendres a la tarde, posant en escena las sarsuelas *Los baturros* y *Salon Eslava*.

Se distingiren tots los que hi prengueren part, especialment las Srtas. Carbonell y Casas y los senyors Aynó y Fuentes.

Terminada la funció hi hagué ball de Societat.

Sabem que, degut a una indicació nostra, feta en una de las ressenyas de aquesta Societat, hi ha intenció de atèndrer a la representació de obras catalanas.

ANTICHS GUERRERS.—Divendres al vespre tingué lloch la inauguració del nou local ahont se ha traslladat aquesta important Societat.

Lo local es espaiós y perfectament distribuïdas sas dependencias.

La concurrència que hi assistí sigué molt numerosa, quedant complascuda de la funció que 's posá en escena, composta de las sarsuelas *Setse jutjes...* y *Tío... yo no he sido* y havent estat ben despenyadas.

GUERRERETS.—Situada en lo mateix local que la anterior, verificá la inauguració diumenje a la tarde.

Se posá en escena la divertida comedia *Un crimen misterioso* ab aplauso per l'ajustat desempeñyó que hi donaren tots quants hi prengueren part.

Després se representaren las sarsuelas *Los baturros* y *Un gatito de Madrid*, concertadas per lo pianista Sr. Barrera.

LOPE DE VEGA.—Diumenje a la tarde celebrá ab una funció extraordinaria, lo primer aniversari de sa fundació aquesta important Societat.

Una concurrència numerosa y lluhida assistí al acte.

Se posá en escena lo drama *En el seno de la muerte*, alcansanthi numerosos aplausos lo senyor Sanz, a carrech de qui estigue la direcció, y secundantlo ab ajust las Srtas. Ugas y Vila y los senyors Mercader, Grau, Roig, Oliver. Galve. Golorons, Margarit, Gil, Carreras y Gallart.

Baix la direcció del Sr. Sábata se representá la divertida gatada *Lo Cantador* que sigué molt celebrada y aplaudida.

FOMENT CATALANISTA.—Diumenge a la tarde doná una de sas acostumadas sessions íntimas baix la presidencia del Sr. Corominas.

Després de la lectura de varias poesias, conferencia lo jove Sr. Juliá sobre 'l tema *Del Catalanisme*, estant acertadíssim y molt més al considerar que era la primera vegada que ab aquesta classe de treballs se dirigitja al públich, que per cert era numerós y que l'aplaudí y felicitá al terminar la conferencia.—J. XIMENO.

CASSINO ARTESÁ.—Ab una escullida concurrència lo passat diumenge 's posá en escena lo preciós drama castellá *El Cura de Aldea* baix la direcció de F. Ferrán, desempenyant las principals parts los senyors Rodés (J.) y la senyoreta Boxedós y 'ls senyors Ferrán, Galindo, Reig, Camps, Llistar, Ollis (que va tenir que desempenyar la part de *Rafael* per una indisposició repentina del senyor Güell) y lo nen Caparrás y altres. Lo desempeñyó fou bó per part del senyor Ferrán que va ser bastant aplaudit fent lo *P. Juan* y també lo senyor Reig que feu riurer de debó a la concurrència. Lo senyor Galivelo molt bé a la part de Diego.

Se prepara pe 'l próxim diumenge. *La ronda d'en Tarrés*.—C. T.

CIRCOL DE L' ESQUERRA DEL ENSANXE.

Aquesta concorreguda societat celebrá lo dia d' any nou ab una notable vetllada musical, ahont s' hi distingiren en la part de cant, principalment la senyoreta Margarit: com també las senyoretas Perez-Cabrero (Lluisa) y Lucas, que foren acompanyadas al piano pe'l celebrat mestre senyor Rodoreda.

Las senyoretas Serrano y Martí, qu' ho sigueren respectivament per las distingidas professoras senyoretas Vazquez y Peiró, demostraren possehir molt bonas condicions pe 'l cant.

La nena senyoreta Llucietta Molist feu gala d' una veuheta molt dolsa y sentimental; com també la senyoreta Prieto acompanyada pe 'l senyor Baralta.

Los aplaudits senyors Canibell, Gonzalez y Sala desempenyaren bé lo seu comés.

Y per fi, lo senyor Torres estigué molt felís al executar al violí la cansó morisca *Adiós a la Alhambra* y una americana de concert.

Tots los artistas sens distinció foren coronats ab justos y grans aplausos.

¡Ah!.... No cal dir que per doná gust al element jove, finalisá tant agradable festa ab un ball de societat.—A. RIUS.

COLABORACIÓ ADMESA

¡Pobreta!

¡Quin cor tenia, quin cor!
Las passions, ¡cóm las sentía!
¡cóm penaba y cóm sufría
quant veyá en mos ulls un plor!
¿M' estimaba? Sols puch dí
que 'l que jo li demanaba
ho féya y may se cansaba
de vessar un dol per mí
Un mirar...fón regalat;
un suspir...me 'l concedía;
a un petó...s' hi resistia,
peró al fi...m' era donat;
un abrás...era corrent,
juraments d' amor...cansaban;
las horas volant passaban
junts los cors y l' pensament.
Y després de tanta sort
tant plaher y tanta fortuna....
—¿S' va morir?...—¡Ca! La tuna
va casarse ab un milord.

MAYET.

Lo que s' escriu als vint anys

Ja ve ja, nineta hermosa,
la festiva primavera,
ab los cants dels rossinyols
en lo espessor de las selvas;
ab las frescas matinadas,
las papallonas lleugeras,
y las perfumadas auras
que cambian en cel la terra;
mes, ¡ay, nineta gentil!,
¡en lo meu cor la tristesa
domina, com la alegria
en las pradas y las selvas,
qu' es tan bárbaro l' obrar
de la mia sort perversa,
que mata mas ilusiones
y ma esperansa desterra
de poder unirme ab tú!
Si, si, estimada nineta;
coneix be que 'ls meus amors

son tan sols vanas quimeras
d' un moment, hermosos somnis
que la realitat desperta.

¡Ay de mi! en aquest món
hi ha cors tan durs com la pedra,
que duptan que hi hagi amors
y hasta sa existencia negan;
puig de que un dia 'ls sentiren
s' olvidan en sa vellesa.

Per aixó al nostre s' oposan
ab mil excusas que inventan,
y per aixó, hermosa nina,
en lo meu cor la tristesa
domina, com laalegría
en las pradas y las selvas.

Lo que s' escriu al ser vell

Un dia, sentat
en lo mitj d' un bosch,
los cants escoltaba
de cent rossinyols;
de las frescas auras
s' unia 'l ramor
al rústich cridar
d' alegres pastors,
y al soroll d' esquellas
de cabras y bous,
d' ovellas y xays
que, d' un riu aprop,
tranquils pastoraban,
balaban discorts,
petjant igualment
las herbas y flors.

D' antich santuari,
gratas oracions
la trista campana
recordaba á tots,
y pausadament
tan dolsos ramors,
màgichs repetían
los ecos del mont.

Ara busco en va
remats y pastors,
aucells y campanas
y pradas ab flors,
perque jamay trobo
dolsas emocions.

¡Ay! ara sò un home
y antes era un noy,
y si d' esperansas
vivía mon cor,
ara 'l desengany
causa ma tristor.
Mes no, que en mos somnis
un sér misteriós
sempre 'm diu:—Espera
que passi velós
la época actual,
y si ara 'ls dolors
en ton pit aniuhan
de 'ls plahers en lloch;
si lluny del bullici
buscas ton consol,
y al treball t' entregas
com déu fer tothom
y á Balmes llegeixes
y á altres filósophs
que ab tino defensen
nostra religió,
ventura inefable
gosará ton cor,
mes gran que la ditxa
de quant eras noy.

ILDEFONS IGUAL.

SALÓ DE DESCANS

Ab lo propòsit de enterar á nostres abonats de la importancia que té la representació de obras catalanas en las diferents poblacions de nostra comarca, estem organisant la manera de publicar en nostras columnas un registre de obras representadas, y desd' ara agraphirem que de tots los llochs ahont no hi tenim encara corresponsal, las personas amigas de l' esplendor de las lletras catalanas y de la gloria de nostre teatro regional, envihin notas contenint lo nom de las obras representadas en las localitats respectivas, notas que serán publicadas per LO TEATRO CATALÁ en secció especial y quins estats serán la demostració més evident de la vitalitat y preponderancia que, comparat ab lo teatro castellá, té lo de nostra volguda Catalunya.

A las personas que 'ns proporcionin ditas noticias, los hi enviarem DE FRANCH lo número del periódich en que serán publicadas.

* * Ahí va estrenarse en Romea la pessa *Las bonas festas*; en Novetats, la comedia *Lo promés*, y á més, en lo Centre Catalá va tenir lloch una sessió intima pera donar lectura del poema de D. Frederich Soler *La divina tragedia*, qual lectura continuará avuy.

La perentorietat del temps, no 'ns permet ocuparnos aquí; pero parlarem extensament de tot la setmana entrant.

* * En lo teatro catalá de Romea está próxima á estrenarse una producció trágica de D. Ernest Soler de las Casas, titulada: *Hydromel*.

* * Recomanem á tots los lectors de LO TEATRO CATALÁ que vulgan enquadrarlo, que se serveixin passar per l' establiment de nostre enquadrador Sr. Ruiz (Rull, 5,) qui 'ls servirà ab molta economia y bon gust, fent tapas expressas, segons siga 'l número de tomos que se li encarreguin.

* * Lo Sr. Puigventós, impressor y editor del *Calendari Catalá*, nos ha distingit ab lo envio d' un Blok del publicat peral' any actual. Per la favorable acullida que entre tots los aymadors de las publicacions catalanas tingué l' any passat dita publicació y per estar la edició d' enguany feta encara ab més rumbo y més nutrida colaboració de notables escriptors de Catalunya, Valencia y Mallorca, es de créuer aumentará lo favor que lo públich ve merescudament dispensantli. Los bloks solts, costan una pesseta y ab variats cartons de variadas formas, se venen á 2 pessetas en la imprenta La Catalana, Dormitori de S. Francesch, 53, y principals librerías.

* * S' ha publicat darrerament á Lleyda, formant un llibre de unas 250 planas lo *Almanach del Noguera Pallaresa*. Conté interessants noticias referents á Barcelona, Lleyda, Tarragona y Girona, y colaboració literaria en prosa y vers, deguda á la ploma de varis coneguts autors catalans.

* * LO TEATRO CATALÁ donará sa humil opinió en forma de judici crítich respecte á todas las obras literarias y musicals, quins autors ó editors n' envihin á la redacció dos exemplars de las mateixas; y á més anunciará la surtida, en lloch visible del periódich.

* * La Tertulia Catalanista, important societat que dóna sas funcions en lo teatro catalá de Romea, 's veu molt favorescuda del públich y ha lo grat reunir un número molt escullit de familias abonadas que acuden joyosas lo dijous de cada setmana al lloch designat, seguras del acert que domina en la elecció de las funcions que la companyia posa en escena. Molt nos plauria que anés cada día augmentant lo floreixent estat de la *Tertulia*, á fi de que, solidada de veras, pogués en la temporada próxima dedicar tots sos afanys á recordar los bons temps de nostre teatro típich y alguna cosa més

que podria fer en profit de las lletras catalanas, en ventatja d'autors y en benefici propi.

* * D. M. Figuerola Aldrofeu nos ha enviat un exemplar de sa darrera joguina en un acte *L'home dels nassos* estrenada en Romea lo dia 27 del últim Desembre. Gracies per la atenció.

* * Lo dijous próxim, dia 14 del corrent, tindrà lloch en la iglesia de la Concepció, lo primer aniversari de la mort de D. Epifani Torrents, pare de nostre benvolgut amich lo il·lustrat juriscònsult don Anton Torrents y Torres. Durant la celebració del Ofici y missas se tocarán, baix la direcció del senyor Goberna, composicions de celebrats autors, y una pera orga, violoncello y arpa, deguda a la pluma de nostre particular amich y distingit col·laborador D. Modest Vidal.

* * Sembla que una empresa intel·ligent pretén lo bonich teatro del Circo pera la temporada de Carnaval y se 'ns diu també que durant la próxima Quaresma es casi segur sentirem allí una gran companyia d'opera italiana de la que formarán part los mestres Perez Cabrero y Bosch, los tenors Angioletti, Bayo y Durot, los barítons Blanxart y Rubi y los baixos David y Casanovas, los sopranos Muñoz, Ferminet, Landi y la contralto Synnemborg.

A més de las óperas del repertori modern, aquesta empresa 'ns farà conèixer *L'Armida* de Gluck y la grondiosa ópera del mestre argentí Torrents Boqué *Gualtiero di Rocaberti*, obra de la qual los intel·ligents fan grans elogis.

Molt nos plauria se portés a cap dit propòsit.

* * Ultimament s'ha celebrat a Lleyda un Certamen humorístich en lo qual nostre amich don Lluís Millà ha guanyat lo primer accésit del premi consistent en una *torre infiel de ferro* (segons estava anunciat, ab sa poesia *Los goigs a Sta. Doble de quatre* quin lema es: *Tres cents vint rals*).

També ha correspost a dit senyor Millà un altre premi per sa composició: *Tot y res*, que té per lema: *Vull lo premi*.

* * Segueix treballant en Granollers ab molt bon éxit la companyia del senyor Graells, en la que hi ha la senyoreta Periu, los senyors Periu, Ferrer, Millà y altres artistes.

Los concurrents al teatro «La Unión liberal» que es ahont funciona, están satisfets y han tingut ocasió d'aplaudir *Lo monjo negre*, *Lo Sant Cristo gros*, *La rondalla del infern*, *Lo ferrer de tall* y *La boja*, que totas son obras importants de nostre teatro.

També s'han posat las pessas *Casats de poch* y *A mitj camí*.

Diumenge acabarà la temporada.

* * La companyia del teatro Principal de Gracia també prepara la representació de produccions catalanas. Creyem que li donarán bon resultat.

Demà diumenge, ja estrenarà la pessa *La gata moixa*, després de la representació del drama de Echegaray *Mar sin orillas*.

* * En lo teatro català de Novetats s'ha de estrenar en la vinenta setmana la comedia en un acte, original del aplaudit autor D. Joaquim Ayné Rabell que porta per títol, *La dona*!

* * Los concurrents al Gran Café Colón serán los primers en apreciar los sorprenents efectes del *armonipiano* ó *prolongació* del sonido en lo piano, de qual enginyosa invenció es propietari en Espanya l'acreditat magatzenista senyor Navas.

Los recursos a que 's presta lo nou instrument que constituheix una de las perfeccions que faltaban al piano, las posa de manifest lo distingit pianista senyor Armengol.

* * La companyia del senyor Simó acabarà demà sos compromisos en lo teatro Principal de Sadell en quina ciutat ha fet una brillant temporada artística.

Diumenge passat va fer un fi de festa català, representant *La nit de nuvis* que va agradar molt.

Certamen teatral catalanista

Composicions rebudas en Secretaria:

N.º 12. UN HOME SOL, monólech.

—Lema: *Fes tres salts y búscala bè*.

La candidatura proposada per l'autor pera formar part del Jurat, es la següent:

D. Frederich Soler.

D. J. Pon y Soler.

D. Joaquim Riera y Bertran.

D. Francesh Ubach y Vinyeta.

D. Joseph M.ª Arnau.

S'admeten composicions fins lo 29 de Febrer.

Barcelona 8 Janer 1892.—Per la Redacció, lo Secretari, JOAN PERELLÓ Y ORTEGA.

CAVILACIONS

LOGOGRIFO NUMERIC

1	2	3	4	5	6	7	8	Carrer de Barcelona
1	4	2	1	4	5	4	4	Un vehicul
2	4	1	7	8	3	3	3	Diminutiu de animal
8	8	7	5	4	4	4	4	Carrer de Barcelona
8	3	2	4	4	4	4	4	Un instrument
4	5	4	4	4	4	4	4	Nom de dona
8	4	4	4	4	4	4	4	Nota musical
1	1	1	1	1	1	1	1	Consonant

J. BERNADÓ

GEROGLIFICH

A blat bessas
cólera verola
bessas blat
árnica mostassa

UN AFICIONAT CÒMICH.

TRENCA-CLOSCAS

V. SALDAÑESA

Piera.

Formar ab las lletras de aquest sobrescrit lo títol de un drama castellà.

JOSEPH M. FELIU.

Soluciones a las cavilaciones del número 60

Barrinament: *Ous del dia*.

Endevinalla: *Lo silenci*.

Ningú ha enviat, acertadas exactament, las soluciones.

Lo regalo ofert de LO TEATRO CATALÀ durant un any, se farà als que envihin, endevinadas, las soluciones a las cavilacions d'aquet número y del de la setmana entrant.

Correspondencia particular

Aficionat còmic: queda servit.—C. Mut: també.—J. Plana no ha nascut perxo vosté.—M. Gali (Tarrassa): no 's queixarà mes.—J. G. V. (Reus): ne tenim massa de barrinaments.—J. Guasch: era culpa del correu. Ja 'l deu tenir geh?—J. T. y R.: no 'n traduhei de versos, que 'ls fa milló originals vosté.—O. Partagás (Las Borjas): sentim sa resolució y no volem que 's privi de llegir nostre periódich.—R. Roig (Mataró): t'è pagat fins al mes que vé.—Barracons: no s'hi crema.—J. M. Feliu: confiança fundada: ja ho pot véure: ¡Ah! te 'ls recibos a ca 'n Ximeno.—M. Serra Castells: ¡qué malvat qu' es lo vers seu!—E. Barrera: massa senzill.—Marqués de Lapa: si senyó, envihin.—V. Jaumot: no tingui tanta ràbia als castellans, que també son homes y també son espanyols. Bo es ser catalanista (que ho som de veras); pero tots los estrells son mals.—F. Planas Font, igual se li desitja.

Bussó, carrer de la Unió, 2

Tipografía Susany y Companya, Muntaner, 36.

CONSTRUCCIÓ DE TEATROS
SERVEY COMPLERT Y BO
pera guardarropias

Per informes y details, dirijirse al fuster del carrer d' Estruch, 11,
BARCELONA

POLVO DE SABO PERFUMAT

PERA AFEITAR

EXO FÁBRICA EXO

DE RAMON PUIG Y HUMBERT

—o—o— Saucó, n.º 1. CANET DE MAR —o—o—

Paquets de pes, 400 grams á 1 pesseta cada un,
y al por major, 25 per cent de bonificació

FABRICACIÓ DE
Llunas Assogadas

PERA MIRALLS DE

ORTEGA Y BADIA

Depòsit de cristalls, ♦♦♦♦

♦♦♦♦ baldosas ♦♦♦♦♦♦♦♦

♦♦♦♦♦♦ baldosetas, etc., etc.

TELEFONO, 1397

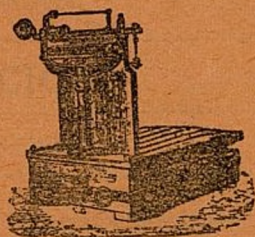
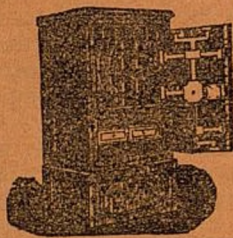
Carrer de Condesa Sobradíel, 3

BARCELONA

CENTRE
DE CAMARERS ANTICHS DE BARCELONA
Hotels, Restaurants, Confiterias, Cafés y Casas particulars
BAIX LA DIRECCIÓ DE
JAUME CUSSÓ
per encarrechs
CABRAS, 9, 2.º, 2.º

Fàbrica de Caixas pera Caudals
BASCULAS DE TOTES CLASSES
y panys de seguretat
J. POL JOVER
28, Carrer Ample, 28.—BARCELONA

Frederich J. Garriga

Artista dedicat á fer lo plan del moviment
escénich de qualsevulga ópera, sarsuela,
ó espectacle de, & figurins & ««««««««

Balmes, 31, 1.º

Centre Artistich.—Barcelona.

ENQUADERNACIONS
DE
BIBLIÓFIL; RESTAURACIONS
de llibres antics, daurats, relleus,
y llibres pera 1.ª cemers

J. RUIZ

— RULL, 5. — CODOLS, 12 —
BARCELONA

TALLERS DE FUNDICIÓ Y CONSTRUCCIÓ

CASA FUNDADA
en 1854

VALLS GERMANS

CASA FUNDADA
en 1854

— **ENGINYERS INDUSTRIALS** —

Premiats ab 23 medallas, diploma d' honor y diploma de Progrés

Telegramas.—VALLS, Camposagrado 19, Ensanxe, Ronda de San Pau, Barcelona.—Teléfono, 595.